

Til § 3:

Af Udvalget:

3) I tredje Linie og til Slutningen udgaa Ordene: „giver ... Infaminationsgebyr“, og istedetfor sættes: „har Sagsøgeren, hvis han ikke vil se Sagen afvist, at begjære Udskættelse, indtil Forligsmæglingen er sluttet, og Sagens Infamimation stilles da i Bero saalænge; Infaminationsgebyr erlægges i saa Fald først, naar Infamimationen finder Sted“.

Af et Mindretal (Clausen):

Underendring til Nr. 3.

Der tilføies et nyt Stykke saalydende: „Omkostningerne ved en før Forligsprøvens Afholdelse forkyndt Stævning skulle dog ikke kunne tilkjendes Sagsøgeren, uden for saa vidt Retten skulde finde, at særlige Omstændigheder have talt for Nødvendigheden af at fremskynde Sagens Gang overfor Modparten.“

Til § 4:

Af Udvalget:

4) I tredje og fjerde Linie udgaa Ordene: „naar der Gjenskab“, og istedetfor sættes: „naar det efter Forligsklagens Indhold kan antages, at Sagen i sin Almindelighed har været Gjenskab for Forligsprøve.“

Til § 5:

Af Udvalget:

5) Paragrafen udgaaar.

Til § 6:

Af Samme:

6 a) Paragrafen affattes saaledes:

„Det i den hidtilgjældende Lovgivning indeholdte Forbud imod at Sagsførere eller deres Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen, ophæves, forsaavidt angaar Forligskommissionen og Retterne i Kjøbenhavn“.

Af et Mindretal (Leth)

6 b) Paragrafen affattes saaledes:

„Den i Lov af 19de Februar 1861 § 19 med Hensyn til Møder for Forligskommissionen ved Kjøbenhavns Sæ- og Handelsret indeholdte Bestemmelse om, at Parterne ei behøve at give personligt Møde, og at Sagsførerne ikke ere udelukkede fra at møde som Fuldmægtige for Parterne, indvies til at gjælde for samtlige Forligsprøver i Kjøbenhavn.“

Udenfor Kjøbenhavn har det sit Forblivende ved den Forpligtelse for Parterne til at give personligt Møde til Forligsprøve, som paa-

hviler dem efter den hidtil gjældende Lovgivning, hvorimod det i samme indeholdte Forbud imod, at Sagsførere eller deres Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen, ophæves.“

Af Flertallet (Christiansen, Clausen, Octavius Hansen, Th. Nielsen, P. Nielsen og P. Pedersen):

7) Principalt: Der indskydes en ny Paragraf saalydende:

„Foruden at der under samme Betingelser som hidtil ifølge Modpartens Paastand kan paalægges den Part, som uberettiget har benyttet Fuldmægtig til Møde ved Forligskommissionen, Proceßomkostninger og Mulkt for unødigt Errette, skal det for Fremtiden være Nødt for Retten, ogsaa hvor ingen Paastand i saa Henseende er nedlagt, at undersøge, om nogen af Parterne uberettiget har benyttet Fuldmægtig til Møde ved Forligskommissionen, og bliver da den eller de Parter, som heri findes skyldige, at anse med Bøder til Justitskassen fra 2 til 10 Rr. Ved Bedømmelsen af, hvad der skal anses som lovligt Forfald, blive Grundsetningerne i Nl. 30. Oktober 1798 og Nl. 31. December 1823 at følge, saaledes, at ovennævnte Bøder ikke blive at paalægge den Part, som under Sagen tilveiebringer et efter Omstændighederne antageligt Bevis for den angivne Forfaldsgrund“.

Af Mindretallet (Christiansen, Leth, Th. Nielsen, P. Nielsen og P. Pedersen):

8) Subsidiært: En ny Paragraf saalydende: § 0.

„Naar en Part ikke møder personlig ved Forligsmæglingen, har han i Overensstemmelse med Nl. 30. Oktober 1798 i den Fuldmagt, hvormed han forsyner den Person, som møder for ham, bestemt at opgive Grunden eller Grundene, hvorved han er hindret i at efterkomme den ham efter Lovgivningen paahvilende Forpligtelse til at give personligt Møde, og naar saadan Angivelse af Forfaldsgrunden eller Forfaldsgrundene ikke indeholdes i Fuldmagten, er denne ikke at anse som behørig, og den mødende Fuldmægtig, som en Følge heraf, at afvise“.

Af Udvalget:

Til § 7:

9) I første Linie ændres Ordet: „skal“ til: „kan med den af § 3 følgende Undtagelse“. I tredje Linie ændres „skal“ til: „kan“.

10) I fjerde Linie forandres Ordene: „Retten kan“ til: „i første Instans kan Retten“.